Formă și Transformare

On Noiembrie 22, 2015

Continuă-ți căutările de a defini o nouă înțelegere a noțiunii de „întreg", asumându-ți articularea sensului prim sau ultim al creației.

Concepția despre film a lui Eisenstein este ghidată de preocuparea sa pentru studiul formelor extazului. Preocuparea aceasta pornea de la aceea pentru patetic. De la filmul "Potemkin" cel puțin, pateticul era în continuare scopul căutărilor sale. Pateticul poate fi atins, medita artistul, prin nașterea bruscă a tuturor pasiunilor îndreptate spre un singur scop. Dar exploziile nu se petrec zilnic și nu e posibil să refacă mereu același "Potemkin" în legătură cu zeci de alte revolte similare.

Căutările sale trebuiau îndreptate deci în alt sens. În crearea pateticului legat de cotidian. Adică polarizarea, într-un fapt anodin, a tuturor pasiunilor oamenilor, a tuturor speranțelor lor. Astfel imaginea, devenind fixația unui ideal sau a unui paroxism va putea cuprinde extazul, acesta fiind sublimarea idealului în cauză. Așa apare separatorul de lapte din "Vechiul și Noul". Nu are importanță ca obiect, ci numai prin ceea ce semnifică: un moment al transformărilor de conștiință, al răsturnării sensurilor vieții țăranilor.

Jean Mitry, cu care Eisenstein a vorbit despre aceasta, își amintește astfel de ideile expuse de realizator: *"să transforme în patetic ceea ce nu este deloc sau nu pare a fi, să ajungă la extaz, să determine un soi de beatitudine prin care spectatorul - cu conștiința parcă paralizată - intră într-o stare de receptivitate imediată și participă emoțional (și, de aici, mental) la acțiunea reprezentată. El visa la un fel de hipnoză prin film..." **

Leadership: Preocuparea ta pentru atingerea unui ideal artistic se subordonează înțelegerii complexității „întregului integrat" al unei creații care își câștigă receptivitatea prin nașterea bruscă a tuturor pasiunilor îndreptate spre un singur scop?

Procesul de dezvoltare și transformare a judecăților de valoare ce au loc într-un anumit context de cercetare duce la nașterea unei opere tratată mai apoi cu obiectivitate, căreia reușești să-i demaști deficiențele cu ajutorul reflecțiilor de tip artistic. Prin intermediul acestui proces se poate constata o îmbinare între ceea ce te încântă prin contemplarea complexității creației și ceea ce te preocupă prin conectarea acestei creații la un sens mai înalt.

Dacă învățătorul spiritual Osho avea dreptate când spunea că extazul este scopul, iar conștientizarea este drumul spre el, atunci creația devine, prin extrapolare, nu doar un factor motivațional care dă sens căutărilor de a te autodepăși, ci un soi de experiență de utilizare a mijloacelor de exprimare care atestă personalitatea ta aparte. Iar idealul artistic al acestei personalități rezonează cu expresia emoțională a vibrațiilor artei ca instrument de exprimare a semnificației acordate evenimentelor și experiențelor care pot contura profund o realitate în timp.

Înainte de toate, leadershipul se constituie dintr-o suită de încercări continue de a găsi acele sensuri ale înfăptuirii creației care produc starea de receptivitate, prin formularea judecăților cu totul diferite asupra formei și conținutului de profunzime al mesajelor transmise. În cinematografie, ca și în leadership, ceea ce transmiti trebuie să surprindă un moment al transformărilor de conștiință, al răsturnării sensurilor vieții, care să mențină starea de receptivitate a oamenilor față de un anumit subiect, față de ființa lor interioară, față de o revelație posibilă, față de anumite aspecte spirituale, etc.

Dacă e adevărat ce spunea marele filosof Kant, faptul că o judecată reprezintă ideea că un lucru este cunoscut după anumite calități sau atribute, atunci fixația nemăsurată asupra noțiunii de "Capodoperă" în universul creației se constată din imaginea pe care o proiectezi despre o realitate mai puțin cunoscută a lumii, dar care se revelează absolut limpede în faptele vieții actuale.

Leadership: Viziunea asupra creației pe care o experimentezi surprinde momentul memorabil al fiecărui eveniment important pe care conștiința îl receptează drept o încercare de găsire a sensului vieții?

Leadershipul se subordonează înțelegerii complexității „întregului integrat" al unei creații care își câștigă receptivitatea prin nașterea bruscă a tuturor pasiunilor îndreptate spre un singur scop: să transforme fiecare eveniment într-un moment memorabil, într-un popas emoțional, într-un moment al transformărilor de conștiință, al răsturnării sensurilor vieții.

Așadar se impune evaluarea dimensiunii producției de sensuri care facilitează promovarea creației și o mai bună înțelegere a mesajului transmis.

Să transformi în patetic ceea ce nu este deloc sau nu pare a fi, să ajungi la extaz, să determini un soi de beatitudine prin care spectatorul - cu conștiința parcă paralizată - intră într-o stare de receptivitate imediată și participă emoțional (și, de aici, mental) la acțiunea reprezentată - este un important mijloc de a pune în valoare esența propriei tale identități, transpusa în creație, dar în felul în care nimeni nu se așteaptă.

A încerca să configurezi o lume pe care doar tu o cunoști, în marea ecuație a leadershipului, care corespunde răsturnărilor sensurilor creației promovate, devenind ulterior fixația unui ideal, poate fi echivalent cu a argumenta ceva care prin natura sa nu poate fi niciodată demonstrat. Ai grijă ce sensuri produci !

A regiza un eveniment important pe care conștiința să-l recepteze drept o încercare de găsire a sensului vieții înseamnă să aduci în prim plan o imagine prin intermediul căreia spectatorii să se poate identifica drept o prioritate în a-și demonstra apartenența la întregirea unei realități noi.

Formă și Transformare evidențiază rezultatul final al elaborării metodelor artistului de determinare a unor noi sensuri de transfigurare ale creației.

Tu în ce sens trebuie să-ți îndrepți căutările pentru a defini o nouă înțelegere a noțiunii de „întreg", sau mai bine zis, o nouă înțelegere a înțelegerii, una care să asume articularea sensului prim sau ultim al creației?

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/forma-si-transformare.html